

get at bestille, medens de, der have de lavere Rønninger, ganske anderledes maae arbejde for disse smaa Summer end de, der faae de store. Jeg troer, det er saaledes, og Alle, der have nogen Erfaring i den Retning, og med hvem jeg har talt, have været enige om, at dette er Tilfældet. Jeg mener imidlertid, det er rigtigt og billigt, at de, som forette det egentlige Arbejde, ikke lønnes saa overmaade lavt, som de hidtil have været lønede, medens de, som kunne forene 2—3 Embeder sammen i een Person og endda kunne gjøre Extraarbejde, hvorfor de faae særligt Honorar, maae antages ikke at have saa meget at bestille, at der nok kan knappes Noget af paa deres Rønninger. Det Punkt, hvorpaa vi dog især have støttet den Mening, at der vilde kunne spares Noget, omtalte det ærede Medlem slet ikke. Vi mene nemlig, at der i flere Retninger er for mange Embedsmænd; vi mene, at flere Embeder maae kunne inddrages eller forenes med andre, og det er paa den Maade, vi søge de Besparelser, hvortil det ganske vist er vor Overbeviisning, at vi maae komme. Vi have forsøgt — det er omtalt af flere, og jeg kan ikke lade være for mit Vedkommende ogsaa at omtale det nærmere — at faae en begrundet Mening om, hvor man skulde kunne tænke paa Sammendragning eller Inddragning af Embeder, men det har Regjeringen bestemt modsat sig, og det ærede Thing har ikke villet gaae ind paa det Middel, vi foresloge for at opnaae en saadan Indsigt. Vi ere altsaa med vor Mening, som endnu er fuldstændig uforandret, satte i den Nødvendighed, at vi maae gaae mere frem i det Uvisse, end vi selv have ønsket. Vi ere nu drevne til at stille indgribende Forslag i denne Retning, og skulde vi stille dem for indgribende, maae vi nærmest kaste Skylden derfor over paa Regjeringen, som har gjort Alt, hvad den kunde, for at forhindre, at vi kom til en klarere Mening om disse Spørgsmaal, end vi have. Vi maae som sagt gjøre indgribende Forslag, vi maae komme til alvorlige Forsøg paa noget at indskrænke den overordentlig talrige Klasse af Embedsmænd, som vort lille Land bagner under. Det kan heller ikke fejle, at der vil kunne gjøres mange Besparelser i

den Retning, naar man hører det ene Exempel fremdraget efter det andet paa, hvilket ganske overordentligt Skriveri man efterhaanden har levet sig ind i. Man skriver og skriver og skriver om Ting, der med to Ord mundtlig kunde klæres fra det ene Contoir til det andet i fem Minuter. Man anvender megen Tid og mange Mennesker ved saaledes bestandig at skrive og skrive fra det ene Contoir til det andet, og det er dog Noget, som maa overbevise Udenforstaaende om, at der er et Slags Maculaturfabrik i Ministerierne, som vi meget godt kunde undvære. — Med Hensyn til Forslaget om Nedsættelsen af den omhandlede Commission kom det ærede Medlem til at udtale, hvad han ogsaa udtalte, da Forslaget laa for, at han ikke troede, der kunde opnaaes Noget derved; han var imod Forslaget, fordi han troede, at en saadan Commission vilde fordre en saa stor Samling af Tid og Kræfter, som han ikke troede kunde skaffes tilveie. Det er uheldigt for os Andre, naar en Mand, der har en saa udbredt Indsigt i disse Forhold, siger til os, der ikke engang tilnærmelsesviis kunne faae en saadan Indsigt: Der er hverken Tid, Seilighed eller Kræfter for Eder til, at I kunne sætte Eder ind i det, som jeg meget nøie kjender. Vi kunne ikke sige Noget derimod; vi maae indrømme, at det kan være sandt, og det kan naturligtviis ikke være vor Mening at ville have et saa grundigt Kjendskab til disse Ting, som det ærede Medlem har; men naar vi mene, at vi kunde have lært saa meget, at vi ikke behøvede i den Grad at famle i det Uvisse, som vi nu komme til, synes jeg, at det ærede Medlem, som veed med sig selv, at han er fuldstændig kyndig i disse Forhold, burde have hjulpet os til at komme ind paa den Vej. Dersom han ikke troede, at det kunde skee, skulde han have overbevist os derom ved at hjælpe os til at forsøge det, men istedet derfor har han bidraget Sit til, at det nægtedes os at gjøre dette Forsøg. Dersom det forholder sig vigtigt, at man ikke ved Hjælp af en Commission vil kunne sætte sig nogenlunde ind i de Spørgsmaal, her ligger for, vil man meget mindre kunne gjøre det ved en Behandling i Rigsdagen, hvor man har mange andre vigtige Sager, som man skal